

Die Urkunden Karls des Großen, 91

Karolus gratia dei rex Francorum et Langobardorum vir inluster ducibus comitibus domesticis vel omnibus agentibus tam ultra quam citra Renum, Rodanum et Ligerim consistentibus tam presentibus quam et futuris iuvante domino, qui nos in solium regni instituit. Illud ad augmentum vel stabilitatem regni nostri procul dubio credimus in dei nomine pertinere, si petitiones sacerdotum vel ecclesiarum dei de rectis postulationibus, quas in nostris auribus patefecerint, perducimus ad effectum. Ideoque vir apostolicus domnus et pater noster Angilrannus episcopus, sancte ecelesie Mettensis pontifex, preceptiones anteriorum regum precessorum nostrorum eorum manibus roboratas nobis protulit recensendas, ubi generaliter cognovimus esse insertum, quod antecessoribus suis tale fuisset iam a longo tempore indultum beneficium, ut nullus ex iudicibus publicis in curtes ipsius ecclesie Mettensis et domni Stephani peculiaris patroni nostri seu basilicas infra ipsam urbem constructas vel infra ipsam parrochiam, tam monasteria vicos vel castella ad eandem aspicientia. ingredi non presumerent aut aliquod ibidem generare detrimentum nec homines eorum per mallobergos publicos nec per audientias nullus deberet admallare aut per aliqua iniqua ingenia presumeret condemnare nec freta vel teloneos exactare aut aliquos paratos facere, sed in eorum privatas audientias agentes ipsius ecclesie unicuique de reputatis conditionibus directum facerent et ab aliis simulque perciperent veritatem et, ubi fidem ipsi agentes aut reliqui homines memorate ecclesie acciperent, freta ad ipsa loca sanctorum deberent Christo presule proficere in augmentum; pari modo et si homines eorum pro quolibet excessu cuiuscumque fredum dissolvebant, fretus, qui exinde in publicum sperari potuerit, ad ipsas ecclesias fuisset concessus. Unde petiit suprascriptus pontifex, ut eum suamque ecclesiam vel monasteria castella vel vicos ad eandem pertinentes vel aspicientes de hac re deberet plenius nostra auctoritas in dei nomine confirmare. Cuius postulationem pro divino intuitu vel reverentia ipsorum locorum sanctorum seu fidei sue respectu vel mercedis nostre augmento gratanti animo prestitisse et in omnibus confirmasse et a novo concessisse cognoscite. Iubemus namque, ut quicquid constat tam in villis domibus edificiis mancipiis vineis silvis campis pratis pascuis aquis aquarumque decursibus acolabus utriusque generis sexus vel etatis cum integris terminis solidoque statu earum tam ex munificentia regum [vel] reginarum, quam id quod per venditiones donationes commutationes cessionesque titulis vel per quelibet instrumenta cartarum aut qualelibet ingenium legibus ad ipsam ecclesiam domni Stephani vel alias ecclesias, que sub ipsa urbe Metensi vel in parrochias ipsius pontificis constructe esse videntur, fuit delegatum et ad presens pars ipsarum ecclesiarum cernitur possidere vel dominari, per hanc auctoritatem nostram in id ipsis ecclesiis vel memorato pontifici vel abbatibus suis eorumque suecessoribus plenius in dei nomine confirmatuni atque concessum esse cognoscite. Precipientes enim iubemus, ut neque vos neque iuniores seu successores vestri in curtes ipsius ecclesie vel memorati pontificis aut abbatum suorum vel monasteriorum castellorum vicorum tam ultra quam citra Renum, Rodanum et Ligerim vel ad prefatam civitatem Mettensem aut in pagos vel parrochias suas et monasteria seu cellas vel omnibus ecclesiis ad eandem pertinentibus vel aspicientibus nulla freta nec teloneos vel coniectos aut summutas vel aliquos paratos faciendum vel quaecumque ingenium aut aliquo detrimentum generare penitus ingredi non deberetis, si gratiam nostram vobis in omnibus optatis habere propiciam. Illud addi placuit scribendum, ut de tribus causis: de hoste publico, hoc est de banno nostro, quando publicitus promovetur, et wacta vel pontos componendum, illi homines bene ingenui, qui de suo capite bene ingenui immunes esse

videntur, qui super terras ipsius ecclesie vel ipsius pontificis aut abbatibus suis commanere noscuntur, si in aliquo exinde de istis tribus causis negligentes apparuerint, exinde cum iudicibus nostris deducant rationes, sed non amplius vel minus; in reliquo vero pro mercedis nostre augmento sub emunitate ipsi sint conservati, ut ad ipsam casam proficiant in augmentis. Et ipsa emunitas, que a nobis vel ab antecessoribus patribus nostris fuit concessa circa memoratam ecclesiam domni Stephani vel prefata monasteria vel castella vicos pagos parrochias vel abbatias, que ad ipsum pontificem aspicere videntur, perhenniter maneat inconvulsa vel conservata, qualiter ipsum pontificem seu clerum vel pauperes ibidem alimoniam sperantes plenius delectet domini misericordiam attentius exorare. Et dummodo per anteriores preceptiones a longo tempore ipsa emunitas circa ipsam ecclesiam vel basilicas seu monasteria vicos vel parrochias sub tempore precedentium regum semper fuit conservata, et nos ad presens pro anime nostre remedio vel retributione eterna id in ipsa ecclesia domni Stephani, ubi suus sacratissimus sauguis vivus esse videtur, per nostram preceptionem firmavimus atque concessimus, ut quicumque hoc de iudicibus nostris aut quislibet refragare aut irrumpere vel immutare voluerit, iram trine maiestatis vel omnium sanctorum, ubi ipse pontifex vel abbates sui deserviunt, incurrat et gratiam nostram nullo umquam tempore possit habere, sed magis a vobis vel successoribus vestris sub integra emunitate omni tempore modis omnibus conservetur, qualiter gratiam nostram, ut diximus, vultis habere propiciam. Quam vero auctoritatem pro rei totius firmitate, ut omni tempore maneat inconvulsa, manus nostre signaculis infra decrevimus in dei nomine roborare.

Signum (M.) Karoli gloriosissimi regis.

Data XI kal. februarii anno septimo et primo regni nostri; actum Carisiaco anno ab incarnatione domini quo supra.